

SKV Breeding Strategy for Swedish Vallhund (Västgötaspets, Vizigothic Spitz)

The goal of the Specialty Club for Västgötaspets (SKV) is to raise interest for and promote breeding of sound, mentally and exteriorly good specimens of Swedish Vallhund as well as preserving the specific characteristics and attributes of the breed in accordance with the breed standard for Swedish Vallhund, as established by the FCI.

The breeders' choice of breeding animals is the foundation of the preservation of this old dog breed. Genetic variation is a prerequisite for the survival of the breed. Breeding should be targeted and sustainable. By sustainable the SKV means that the breeding should not cause deficiency in health, mentality or exterior or produce exteriorly and mentally impaired variants. Further, it is of utmost importance that the genetic variation within the breed is preserved.

Good dogs, according to SKV, are dogs that are good as types. The type is the sum of all features which together constitute the breed Swedish Vallhund and clearly distinguishes it from all other breeds. The features are described together with the total and the background in the FCI breed standard for Swedish Vallhund.

SKV, together with the SKK, is responsible for the breed Swedish Vallhund in Sweden.

Breeding shall be carried out in accordance with the Swedish animal welfare legislation and according to the SKK Basic Rules.

To preserve the Swedish Vallhund as the healthy and robust breed it is, SKV has developed the following guidelines, to support the breeding work.

SKV shall

- * Work for a broad breeding base
- * Work for genetic variation
- * Work for good health enabling a long life
- * Work against exterior and mental extremes

At Hornborgasjön (the Hornborga Lake) there were several settlements during the Stone Age. At a few of those they had buried their dogs. Over the dead dogs they had sprinkled a red powder, ochre, consisting of ferrous soil. One of the dogs was buried 9000 years ago, thereby being the oldest known domesticated dog in Scandinavia.

Text and photo: Falbygden Museum.

History

The Swedish Vallhund is a chondrodystrophy variant of the Nordic Spitz. As type it is known as an old country breed with a role as a farm dog, watchdog and herding dog in the peasant society. The Swedish Vallhund was a drover of cattle, mainly in the South/Southwest farmlands of Sweden. The last remnant of the old Swedish Vallhund was saved through a fortunate coincidence.

In the spring of 1942, the cynologically interested artist and writer, Count Björn von Rosen, fielded an announcement in the Skaraborg county newspaper and described his recollection of the dog.

In his inventory work, Björn von Rosen says among other things, that the sight of the little spitz droving cattle has become increasingly rare, and gradually ceased.

"Herding and farm dogs surely, as before, sometimes drove cattle, but they were obviously of mixed breeds, often with apparent elements of Collie blood."

Headmaster Karl Gustav Zetterstén from Vara offered to help in the investigations.

An inventory was carried out by bike.

The result was a handful of typical dogs, which were to form the first basis. The bitch Topsy, (born 1930) became the breed standard model. In 1943 the SKK officially accepted "Swedish Vallhund" and in 1953 the breed got its current name. The breed was quickly consolidated. In 1958 the number of new registrations exceeded 100. In the peak year 1971, the number of registrations was close to 400.

The first breeding bitch of the breed – Vivi, born around 1935.

Daughter of the model dog of the breed - Topsy.

Breeder: Herman Johansson, Helås. Photo: probl. Björn von Rosen.

Occurrence of other breed elements sometimes appear. Longhaired specimens of Swedish Vallhund are sometimes born, as well as dogs with non approved colours, such as, black, white, liver brown, or blue, also Swedish Vallhund with blue eyes. Similarly to Collie and related breeds many individuals of Swedish Vallhund are sound sensitive. Swedish Vallhund is also mentioned in reports on side effects of Ivermectin, which is a medication not tolerated by Collie breeds. Ivermectin is not registered for dogs but is used against sarcoptic mange and nose mite.

Current Population

The total population in Sweden today is around ca 4000 animals. The dogs often reach a fairly high age. It is not uncommon to come across specimens of Swedish Vallhund over 15 years of age. The breed has a good health status as verified by the Agria statistics in Figure 1, showing the frequency of veterinary treated dogs versus other breeds.

The number of registered puppies (chart 1) varies somewhat over the years, but is around 200 puppies.

The goal is to increase the number of pups born, thereby being able to bring in new dogs for breeding, while maintaining the low level of inbreeding.

Chart 1: reg. puppies

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
No. of reg. puppies	238	213	229	196	198	177
No. of litters	54	43	47	49	39	34
No. of puppies/litter	4,4	4,9	4,9	4,0	5,0	5,2
No. of studs in breeding	42	35	34	34	29	29
No. of new studs in breeding	20	13	14	11	18	17
No. of bitches in breeding	53	42	47	48	39	34
No. of new bitches in breeding	25	25	25	20	20	20

Re. the effective population in the breed and the inbreeding level – see chart 2 and 3. SKV has actively worked to keep a low inbreeding level in the breed.

To get permission to announce their puppies on the SKV puppy referral page the highest acceptable inbreeding coefficient is 6,25 = cousin mating.

It is not compatible with the SKK Basic Rules to mate father with daughter, mother with son or full siblings with each other.

Chart 2: inbreeding statistics

År	Up to 6,25%	6,26-12,49%	12,5-24,99%	25%-	Average inbreeding level for all litters each year
2004	49	3	1	0	2,0 %
2006	51	2	1	0	1,6 %
2008	43	3	1	0	2,2 %
2010	38	1	0	0	1,2 %
2011	32	2	0	0	1,7 %

In five generations the average should be 2,5%, according to [geneticist](#) Lennart Swensson. The numbers show that breeders have observed the SKV recommendations. The result is today below [recommendations](#).

Objectives: To keep the currently low inbreeding level and preserve the genetic variation within the breed.

Strategy: To report the inbreeding degree in every combination in the puppy referral ads. On mating requests to the breeding committee encourage the use of individuals producing a low inbreeding level. To facilitate for new dogs to get into breeding the SVK has a stud list where male breeding dogs are described with picture, if the dog has been shown, HD X-rayed, herding ability tested, exterior described as well as if MH/BPH has been carried out.

Chart 3.

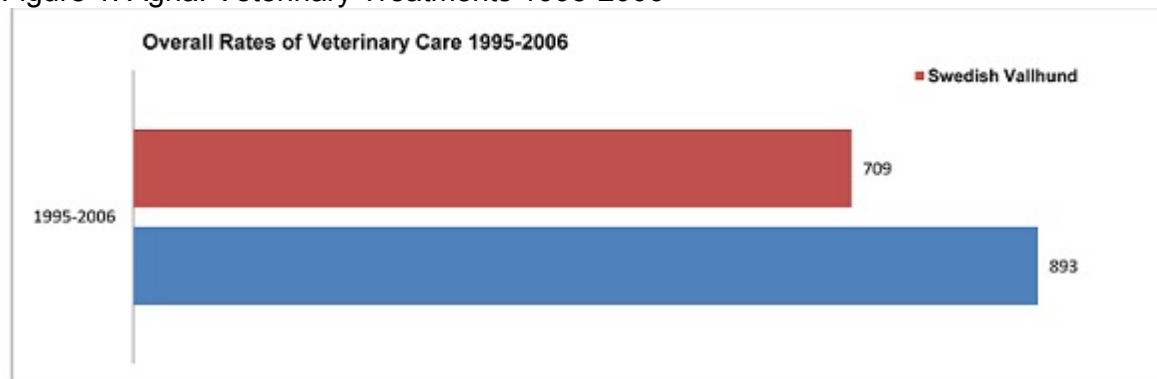
Available breeding stock		Potential population size	Over 100 = safe
Utilized breeding stock		Effective population size	= 35,5 males+35,5 bitches

This shows that breeding with 35 bitches and 35 males would be possible to the same effect, as currently happening within the breed. With an available population of 100 animals, the genetic variation should be retained.

Health

The breeding work with Swedish Vallhund is aimed towards keeping the breed original and natural, as well as preserving the herding capabilities of the breed. The breed's good health and vigor is confirmed by a health survey among the SKV members, as well as by the Agria insurance statistics. The figure shows shows the outcome/risk for veterinary treatments of the Swedish Vallhund compared to other breeds.

Figure 1. Agria. Veterinary Treatments 1995-2006

Relative risk of at least one VCE : Swedish Vallhund compared to ALL BREEDS

1995-2006
0.8

Interpretation: The probability that a Swedish Vallhund would have at least one VCE was 1.3 times LESS than that for All Breeds.

Survey: Mating and whelping.

SKV has for 2009-2010 made a survey to investigate the mating and whelping status of the breed. The response rate was 25%.

SKV wanted responses on questions ranging from heat period to whelping.

Summary from the survey:

Age of males: from 1 year up to 9,5 years of age.

Age of bitches: 1 under 2 years up to 8 years of age.

How often is the bitch in heat: 7-8 months.

Mating in what days: 13-16.

Tie in 80% of the matings.

When did whelping occur? 62-63 days.

3 pregnancies resulted in Caesarean sections, of which 1 had incorrect position and 2 were due to weak labour.

All females have had ample or plenty of milk for the puppies.

Conclusions of the survey:

The breed's reproduction abilities are very good and bitches' parent qualities likewise.

The breeding goal agrees well with the survey responses.

Hip Dysplasia

Hip Dysplasia occurs to a mild extent in the breed. The Swedish Vallhund is a short-legged dog, which is why the shape of the hip joint cannot be compared to a large dog. A-B-C is considered an acceptable result.

Chart 3: X-rayed dogs

	2007	2008	2009	2010	2011
No. of X-rayed	19	71	52	71	50
A	11	30	25	20	16
B	4	26	19	25	21
C	3	11	6	21	12
D	1	3	2	4	1
E	0	1	0	1	0

Concerned individuals rarely show clinical symptoms.

SKV recommends known HD status of breeding animals to maintain a good health status, through the known status one can easily follow the development of hip dysplasia. SKV follows AK's policy that it is considered incompatible with the basic rules paragraph 2: 3 to use a dog with HD degree E in breeding, or mating two dogs with HD degree D with each other. Regardless of the HD degree it is not compatible with the basic rule to use dogs in breeding with clinical symptoms of HD.

Objectives: Keep tabs of HD in the breed.

Strategy: Continue recommendation on known HD status. Preferably increase the number of x-rayed dogs prior to breeding debut.

Retinal Anomalies

Several retinal anomalies with breed specific appearance have been detected in conjunction with eyescreening.

SKV is not aware of the prevalence of the anomalies or of the possible inheritance.

Inheritance: The inheritance is not clear, but there is research ongoing in both Finland and the US to analyze the possible anomaly. DNA tests are being developed in Finland. SKV supports the research.

SKV currently recommends to perform eyescreening on dogs before breeding debut.

Objectives: Reduce the number of retinal anomalies and increase the number of dogs having eyescreening.

Strategy: To participate in activities leading to obtaining a final diagnosis of the eye anomalies..

Sound Sensitivity

Sound sensitivity/gun shyness occurs frequently in the breed.

SKV supports completed MH as part of the survey of the breed's mental status and gun shyness. SKV is working on a breed profile of their own.

Objectives: To reduce the number of cases with sound sensitivity/gun shyness.

Strategy: Urge breeders to be careful when choosing breeding animals and preferably do BPH to develop a breed profile, which may be used in breeding work.

Time frame: 5 years.

Exterior and Mentality.

The characteristically typical for the breed is vigilance, energy and courageous liveliness.

The Swedish Vallhund is versatile and enjoys mental stimulation.

It is happy, positive and fearless, typical for the breed is a vigilant and alert, but not stressful temperament. The Swedish Vallhund is easily trained, faithful to his family and not interested in strangers and it stays at home on the farm. It gets along well with other pets.

A Swedish Vallhund is an alert and courageous dog. It is equally suitable for retired people as in a family with children. The breed is robust and forward and can be successfully trained in several fields e.g. as a working dog, in obedience, agility, game tracking as well as a rescue dog.

Objectives: To preserve a temperament typical for the breed. Temperament is the most important feature to consider when choosing animals for breeding.

The Swedish Vallhund is a lowlegged, sturdy and fearless dog, the appearance and expression denote a watchful, alert and energetic dog. The ratio of height at withers to length of body shall be 2:3.

The head shall be clean cut and fairly long. Seen from above, gradually tapering toward the tip of the nose. The neck shall be long and strongly muscled with good reach.

Two types of tails occur, long tail and naturally short tail. In both cases all variations are permitted.

Ideal height at the withers for males: 33 cms and for females: 31 cms

Details to consider: a dog that is not heavy and not overly angled .

The Swedish Vallhund shall have a hard coat of moderate length, which is easy to keep clean.

To aid in the breeding planning and to maintain a breed typical exterior SKV is setting up an exterior description, which is a detailed description of the dogs. Since 1978 and onwards until 2011 around 1560 dogs have been described.

Objectives: A functional, working dog. Good family dog.

Herding Aptitude

The Swedish Vallhund is a genuine cattle herder, a so-called body herder. It works by barking and nipping at the hind legs to drive the animals in the desired direction..

SKV annually arranges its own herding aptitude tests.

Objectives:

To preserve the herding aptitude within the breed. SKV arranges herding ability tests with test managers who are trained by the club and very familiar with the breed's way of herding.

Strategy: Aptitude tests are arranged annually at several farms around the country and to make the tests easily available and attractive for the dog owners, the fee is subsidized.

The Bobtail

The bobtail is one of the attributes of the Swedish Vallhund. Around half of all Swedish Vallhunds are born with a natural bobtail. SKV has produced statistics (1990-96) on how the bobtail gene is affecting litter size. Of all the puppies born, 385 were after bobtailed parents and 361 after parents where only one was bobtailed.

The only real difference found was that during the period bobtailed parents gave birth to 1.38 fewer pups per litter than parents where only one was bobtail. The reason is assumed to be that regression or absorption of the fetus takes place at the beginning of gestation in mating between bobtailed dogs. The phenomenon is said to be known since the 1800s and affects apparently not the animals which are born with bobtail. In a letter to the Swedish Board of Agriculture (SJV) SVK refers to an American scientific investigation from the 1950s, which states that the bobtail gene is only fatal if duplicated. Those fetuses are never born since they are always regressed.

Puppies with a single set of the predisposition are born with bobtail. All puppies in litters after parents who both are longtailed will always be born with long tail.

Objectives:

To preserve the bobtail feature by continued breeding recommendations that one of the parents in a combination should have a natural bobtail.

Summary

SKV believes it is extremely important to preserve all the typical attributes of the breed and not alter or refine them, either exteriorly or mentally. We have an old cynological legacy to preserve. The breed is sound. Many Swedish Vallhunds become 13-14 years old or older with sustained vitality. SKV strives to preserve the breed as the sound, robust and natural dog it has always been, namely a breed without exaggerations.

Strategy

Profile the Swedish Vallhund as a very versatile and adaptable breed, both as a family dog and as a work happy dog.

Increase the number of registered litters by 25% during the next 5 years, which would mean around 10 litters and 45 puppies. To increase the number of breeding animals in the breed.

Preserve the good health of the breed through information about the health status to breeders and dog owners.

Arrange recurring breeder/member meetings with various current subjects.

Time Frame

Five years is a suitable time frame. Interim evaluations are to be performed each year in conjunction with the club's annual meeting, when the annual activity report of the breeding council is presented.

© The Specialty Club for Västgötaspets (Swedish Vallhund)

SKV Avelsstrategi för västgötaspets

Specialklubben för Västgötaspets (SKV) mål är att väcka intresse för och främja avel av sunda, mentalt och exteriört goda västgötaspetsar samt att förvalta rasens specifika egenskaper och attribut enligt den av FCI stadfästa rasstandarden för västgötaspets.

Uppfödarnas val av avelsdjur ligger till grund för bevarandet av denna gamla hundras. Ärftlig variation är en förutsättning för rasens fortlevnad. Aveln skall vara målinriktad och hållbar. Med hållbar menar SKV att aveln inte skall leda till brister i hälsa, mentalitet eller exteriör eller att aveln skall frambringa exteriöra och mentala avarter. Vidare är det ytterst viktigt att rasens genetiska variation bevaras.

Goda hundar anser SKV vara typmässigt goda hundar. Typ är summan av alla de egenskaper som tillsammans utgör rasen västgötaspets och som klart skiljer den från alla andra hundraser. Egenskaperna beskrivs tillsammans med helheten och bakgrunden i FCI: s rasstandard för västgötaspets.

SKV ansvarar tillsammans med SKK för hundrasen västgötaspets i Sverige.

Avel skall ske i överensstämmelse med den svenska djurskyddslagstiftningen och enligt SKK: s grundregler.

För att förvalta västgötaspetsen som den friska och robusta hundras den är, har SKV arbetat fram nedanstående riktlinjer, som stöd för avelsarbetet.

SKV skall

- * Verka för en bred avelsbas
- * Verka för genetisk variation
- * Verka för en god hälsa som möjliggör ett långt liv
- * Motverka exteriöra och mentala ytterligheter

Vid Hornborgasjön fanns ett flertal boplatser under jägarstenåldern. På några av dessa hade man begravt sina hundar. Över de döda hundarna hade man strött ett rött pulver, ockra, bestående av järnhaltig jord. En av hundarna begravdes för 9000 år sedan, och är därmed den äldsta kända tamhunden i Norden.

Text och foto: Falbygdens museum.

Historik

Västgötaspetsen är en kondrodystrof variant av den nordiska spetsen. Som typ den känd som en gammal svensk lantras med en roll som gårdshund, väktare och vallhund i bondesamhället. Västgötaspetsen följde kreatursfororna, främst i Sveriges syd/sydvästliga jordbruksbygder. De sista resterna av den gamla svenska vallhunden räddades åt eftervärlden genom en lycklig tillfällighet.

Den kynologiskt intresserade konstnären och författaren, greve Björn von Rosen, satte våren 1942 in en annons i Skaraborgs läns tidning och beskrev sin minnesbild av hunden.

Om sitt inventeringsarbete berättar Björn von Rosen bl.a. att synen av den lilla spetsen som följde kreatursfororna blivit allt sällsyntare och efter hand upphört.

"Vall- och gårdshundar följde nog ibland som förr fororna, men de var av uppenbar blandras, inte sällan med tydliga inslag av collieblod."

Rektor Karl Gustav Zetterstén från Vara erbjöd sig att hjälpa till i efterforskningarna. På cykel företogs en inventering.

Resultatet blev en handfull typiska hundar, som kom att bilda den första basen. Tiken Topsy, (född 1930) blev rasens standard modell. 1943 godkände SKK officiellt "Svensk Vallhund"

och 1953 fick rasen sitt nuvarande namn. Rasen konsoliderades snabbt. År 1958 var antalet nyregistreringar uppe i över 100. Toppåret 1971 var antalet nyregistreringar nära 400.

Rasens första avelstik Vivi. född omkring 1935.

Dotter till rasens modellhund Topsy.

Uppfödare: Herman Johansson, Helås. Foto:trol. Björn von Rosen.

Förekomsten av andra raselement ger sig ibland tillkänna. Det kan födas långhåriga västgötaspetsar, samt hundar av icke godkänd färg, som svart, vit, leverbrun eller blå, även västgötaspetsar med blå ögon. I likhet med collie och relaterade raser är många västgötaspetsar ljudkänsliga. Västgötaspets förekommer också i rapporter om biverkningar av ivermectin, som collieraser inte tål. Ivermectin är ej registrerat på hund men används mot rävs-kabb och noskvalster.

Nuvarande population

Den totala populationen i Sverige består i dagsläget av ca 4000 djur. Hundarna uppnår ofta en ganska hög ålder. Det är inte ovanligt att träffa på västgötaspetsar över 15 år. Att rasen har ett gott hälsoläge verifieras av Agrias statistik i Bild 1. Den visar frekvensen veterinärbehandlade hundar kontra andra raser.

Antalet registrerade valpar (tabell:1) varierar något mellan åren men ligger på ca 200 valpar.

Målsättningen är att öka antalet födda valpar för att på så vis kunna få in nya hundar i avel och samtidigt behålla den låga inavelsgraden.

Tabell 1: reg. valpar

	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Ant reg valpar	238	213	229	196	198	177
Ant kullar	54	43	47	49	39	34
Ant valpar/kull	4,4	4,9	4,9	4,0	5,0	5,2
Ant hanar i avel	42	35	34	34	29	29
Ant nya hanar i avel	20	13	14	11	18	17
Ant tikar i avel	53	42	47	48	39	34
Ant nya tikar i avel	25	25	25	20	20	20

Ang. den effektiva populationen inom rasen och inavelsgraden – se tabell 2 och 3. SKV har jobbat aktivt med att hålla en låg inavelsgrad i rasen.

För att få annonsera sina valpar på SKV:s valpsida är högsta acceptabla inavelskoefficient 6,25 = kusinparning.

Det är inte förenligt med SKK:s grundregler att para far med dotter, mor med son eller helsyskon med varandra.

Tabell 2: inavelsstatistik

År	Upp till 6,25%	6,26-12,49%	12,5-24,99%	25%-	Genomsnittlig inavelsgrad för årets alla kullar
2004	49	3	1	0	2,0 %
2006	51	2	1	0	1,6 %
2008	43	3	1	0	2,2 %
2010	38	1	0	0	1,2 %
2011	32	2	0	0	1,7 %

På fem generationer bör genomsnittet vara 2,5%, enligt Lennart Swensson. Siffrorna visar att uppfödarna har tagit till sej SKV:s rekommendationer. Resultatet ligger idag under rek

Målsättning: Att bibehålla den nuvarande låga inavelsgraden, samt bevara den genetiska variationen inom rasen.

Strategi: Att redovisa inavelsgraden för varje kombination i valpförmedlingens annonser. Vid parningsförfrågningar till avelskommittén uppmuntra till att använda individer som ger låg inavelsgrad. För att underlätta för nya hundar att gå i avel har SKV en täckhundlista där hanar redovisas med bild samt om hanen är utställd, hd-röntgad, vallanlagstestad, exteriörbeskriven samt om MH/BPH gjorts.

Tabell 3.

Tillgänglig avelsbas		Potentiell populationsstorlek	Över 100 = utom fara
Utnyttjad avelsbas		Effektiv populationsstorlek	= 35,5 hanar+35,5 tikar

Detta visar att avel med 35 tikar och 35 hanar skulle kunna bedrivas med samma effektivitet, som nu sker inom rasen. Med en tillgänglig population på 100 djur bör den genetiska

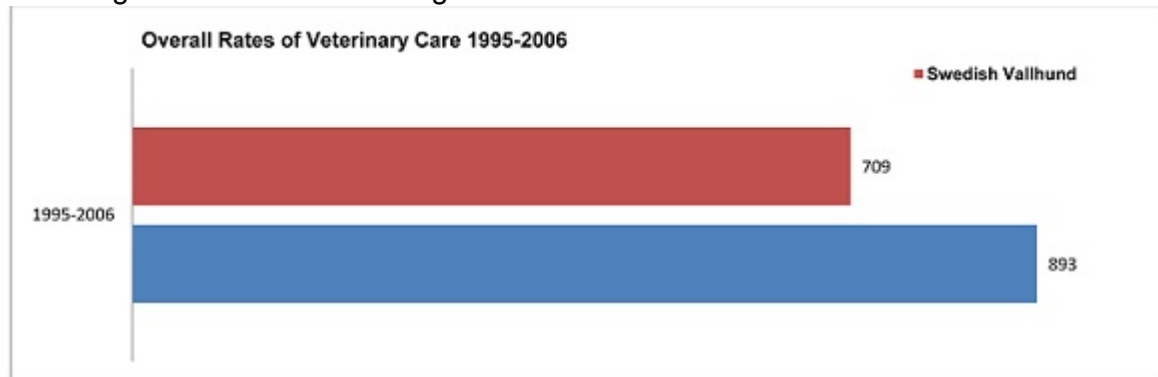

variationen kunna behållas.

Hälsa

Avelsarbetet med västgötaspets inriktas på att behålla rasen ursprunglig och naturlig, samt bibehålla rasens vallanlag. Rasens goda hälsa och vigör bekräftas av en hälsoenkät bland SKV:s medlemmar samt av Agrias försäkringsstatistik. Bilden visar utfallet/risken för veterinärbehandling av västgöte jämfört med övriga raser.

Bild 1. Agria. Veterinärbehandlingar 1995-2006

Relative risk of at least one VCE : Swedish Vallhund compared to ALL BREEDS

1995-2006
0.8

Interpretation: The probability that a Swedish Vallhund would have at least one VCE was 1.3 times LESS than that for All Breeds.

Enkät: Parning och valpning.

SKV har för 2009-2010 gjort en enkät för att undersöka rasens parnings och valpningsstatus. Svarsfrekvensen var 25%.

SKV ville få svar på frågor från löp till valpning.

Sammandrag från enkäten:

Hanarnas ålder: från 1 år upp till 9,5 år.

Tikarnas ålder: 1st under 2 år upp till 8 år.

Hur ofta löper tiken: 7-8 månader.

Inom vilka dygn skedde parning: 13-16.

Hängning i 80% av parningarna.

När valpade tiken? 62-63 dagar.

3 dräktigheter resulterade i kejsarsnitt, varav 1 felläge och 2 värksvagheter.

Alla tikarna har haft gott om eller mkt. Gott om mjölk till valparna.

Slutsatser av enkäten:

Rasens fortplantningsegenskaper är mkt goda och tikarnas moderegenskaper likaså.

Avelsmålet överensstämmer väl med enkätens svar.

Höftledsdysplasi

Höftledsdysplasi förekommer i lindrig utsträckning inom rasen. Västgötaspetsen är en kortbent hund varför höftledens form inte kan jämföras med stor hund. A-B-C anses vara godtagbart resultat.

Tabell 3: Rtg hundar

	2007	2008	2009	2010	2011
Ant. Rtg.	19	71	52	71	50
A	11	30	25	20	16
B	4	26	19	25	21
C	3	11	6	21	12
D	1	3	2	4	1
E	0	1	0	1	0

Berörda individer visar sällan kliniska symptom.

SKV rekommenderar känd HD-status för avelsdjur för att bibehålla ett gott hälsoläge, genom känd status kan man enkelt följa utvecklingen av höftledsdysplasi. SKV följer AK:s policy att det inte kan anses förenligt med grundreglernas punkt 2:3 att använda hund med HD-grad E i avel, eller att para två hundar med HD-grad D med varandra. Oavsett HD-grad är det inte heller förenligt med grundregeln att använda hundar med kliniska symptom på HD i avel.

Målsättning: Ha kontroll på HD inom rasen.

Strategi: Fortsätta rekommendation om känd hd-staus. Gärna öka antalet röntgade hundar före avelsdebut.

Näthinneförändringar

Ett flertal retinala förändringar med rasspecifikt utseende har påvisats i samband med ögonlysning.

SKV känner ännu inte till utbredningen av förändringarna eller eventuell arvsång.

Arvsång: Arvsången är inte klarlagd, men forskning pågår i både Finland och i USA för att kartlägga den eventuella förändringen. DNA-test är under framtagande i Finland. SKV stödjer forskningen.

SKV rekommenderar i nuläget att ögonlysa hundar före avelsdebut.

Målsättning: Minska antalet retinala förändringar och öka antalet ögonlysta hundar.

Strategi: Att delta i aktiviteter som leder till att få en slutlig diagnos av ögonförändringarna.

Ljudkänslighet

Ljudkänslighet/skottberördhet förekommer frekvent inom rasen.

SKV stöder genomförd MH som ett led i kartläggningen av rasens mentala status samt skotträdsla. SKV arbetar på en egen rasprofil.

Målsättning: Minska antalet fall av ljudkänslighet/skotträdsla.

Strategi: Uppmana uppfödarna att vara noga i valet av avelsdjur och gärna göra BPH för att få fram en rasprofil, som kan användas i avelsarbetet. Tidsperiod: 5 år.

Exteriör och mentalitet.

Det karaktärsmissigt typiska för rasen är vaksamhet, energi och frimodig livlighet.

Västgötaspetsen är mångsidig och trivs med mental stimulans.

Den är glad, positiv och orädd, det rasmässigt typiska är ett vaksamt och alert, men ej stressigt temperament. Västgötaspetsen är lättlärd, trogen sin familj och inte

intresserad av främlingar och den stannar hemma på den egna gården. Den har lätt att umgås med andra husdjur.

En västgötaspets är en alert och frimodig hund. Den passar lika bra hos en pensionär, som i en barnfamilj. Rasen är robust och framåt och kan med framgång utbildas inom flertalet områden som bruks, lydnad, agility, viltspår och som räddningshund.

Målsättning: Att behålla ett rastypiskt temperament. Temperament är det allra viktigaste när man väljer ut djur till avel.

Västgötaspetsen är en lågbent, kraftig och orädd liten hund, vars hållning och uttryck vittnar om vaksamhet, livlighet och energi. Förhållandet mellan mankhöjd och kroppslängd skall vara 2:3.

Huvudet skall vara torrt och tämligen långt. Det skall uppifrån sett avsmalna jämnt mot nosspetsen. Halsen skall vara lång med kraftig muskulatur och god resning.

Två typer av svans förekommer, lång svans och medfödd stubbsvans.

I båda fallen är alla varianter tillåtna.

Ideal mankhöjd för hanhund: 33 cm och för tik: 31 cm

Detaljer att ta hänsyn till: en hund som ej är tung och ej övervinklad .

Västgötaspetsen skall ha en halvkort hård päls som är lätt att hålla ren.

Som ett hjälpmedel vid avelsplanering och i syfte att bibehålla en rastypisk exteriör anordnar SKV exteriörbeskrivning, som är en detaljerad beskrivning av hundarna.

Från 1978 och fram till och med 2011 har ca: 1560 hundar beskrivits.

Målsättning: En funktionell, arbetande hund. Bra familjehund.

Vallanlaget

Västgötaspetsen är en genuin boskapsvallare, s k kroppsvallare. Den arbetar genom att med skall och nafsningar i bakhasorna fösa djuren i önskad riktning. SKV genomför årligen egna vallanlagstester.

Målsättning:

Att bevara vallanlaget inom rasen. SKV ordnar vallanlagstester med testpersoner som är utbildade av klubben och är väl kända med rasens vallningsätt.

Strategi: Anlagstester anordnas årligen på flera olika gårdar runt om i landet för att göra testerna lättillgängliga och attraktiva för hundägarna, subventioneras av giften.

Stubbsvansen

Stubbsvansen är ett av västgötaspetsens attribut. Ca hälften av alla västgötaspetsar föds med naturlig stubbsvans. SKV har man tagit fram statistik (1990-96) om hur stubbsvansanlaget ger utslag på kullstorleken. Av samtliga födda valpar var 385 efter stubbsvansade föräldrar och 361 efter föräldrar där enbart en var stubbsvansad. Den enda egentliga skillnaden man fann var att under perioden födde stubbsvansade föräldrar 1,38 färre valpar per kull än föräldrar där bara en var stubbsvans. Orsaken antas vara att tillbakabildning eller absorbering av foster sker vid dräktighetstidens början vid parning mellan stubbsvansade hundar. Fenomenet sägs vara känt sedan 1800-talet och påverkar uppenbarligen inte de djur som föds med stubbsvans. I en skrivelse till Jordbruksverket (SJV) hänvisar SVK till en amerikansk vetenskaplig undersökning från 1950-talet, av vilken framgår att stubbsvansanlaget endast är dödligt i dubbel uppsättning. Sådana foster föds ej eftersom de alltid återbildas. Valpar med anlaget i enkel uppsättning föds med stubbsvans. Samtliga valpar i kullar där båda föräldrarna är långsvansade föds alltid med lång svans

Målsättning:

Att bevara stubbsvansanlaget, genom fortsatta avelsrekommendationer att ett av föräldradsuren i en kombination bör ha medfödd stubbsvans.

Sammanfattning

SKV anser att det är ytterst viktigt att förvalta alla rasens rastypiska attribut och inte förändra eller förädla den, varken exteriört eller mentalt. Vi har ett gammalt kynologiskt arv att förvalta. Rasen är sund. Mången västgötaspets blir 13-14 år eller äldre med bibehållen vitalitet. SKV strävar efter att rasen skall förbli den sunda, robusta och naturliga hund den alltid varit, nämligen en hundras utan överdrifter.

Strategi

Profilerar västgötaspetsen som en mycket mångsidig och anpassningsbar ras, både som familjehund och arbetsglad hund.

Öka antalet registrerade kullar under de närmaste 5 åren med 25%. Vilket skulle vara ca 10 kullar och 45 valpar. För att öka antalet avelsdjur i rasen.

Behålla rasens goda hälsa genom information om hälsoläge till uppfödare och hundägare.

Arrangera återkommande uppfödar-/medlemsmöten med olika aktuella ämnen.

Tidsplan

Fem år är en lämplig tidsperiod. Delutvärderingar görs varje år i samband med klubbens årsmöte, då avelsrådsverksamhetens verksamhetsberättelse redovisas.

© Specialklubben för Västgötaspets

~~Uppfödamöten hålls årligen där RAS är en av diskussionsämnena, vidare har också förtroendevalda, styrelse, avelskom, samt representanter för vallning och exteriörbeskrivning vart inbjudna till diskussionsmöte inför revidering av Ras.~~

~~Parning och valpningsenkät har gjorts under 2009-2010. Sammanställd 2011.~~

~~AGRIA försäkringsstatistik.~~

~~Statistik gällande exteriörbeskrivningar är tagen ur SKV's årsböcker.~~

~~Övrig statistik är tagen ur SKK,s avelsdata.~~

~~Tillgänglig avelsbas är framtagen ur Lathunden.~~